

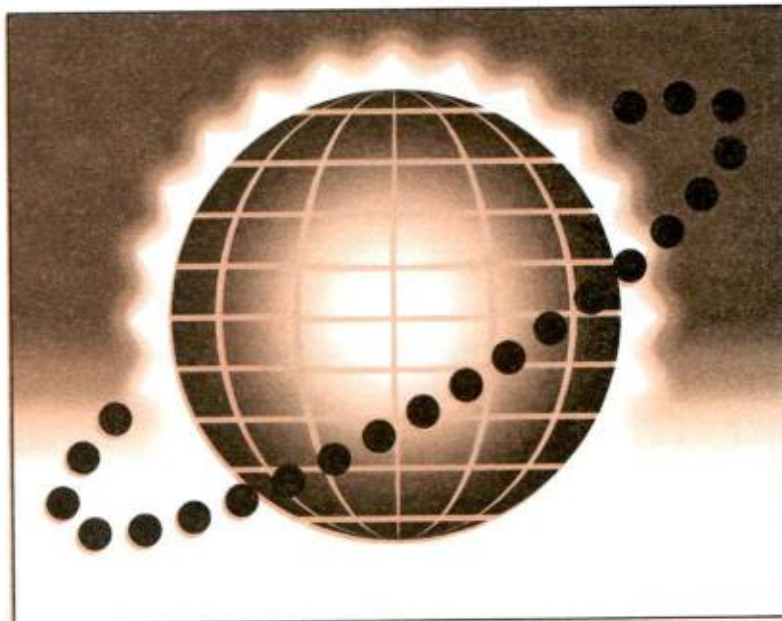
گزارشگری مالی تحت وب: چشم اندازی از آینده

ترجمه و تلخیص:
دکتر محمد عرب مازاریزادی
عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی

در طول پنج سال اخیر، اینترنت تقریباً به همه جنبه‌های زندگی ما رسوخ کرده است. از برنامه پرواز خطوط هوایی تا تنظیم ساعات بازدید از باغ وحش‌ها، هرچه را که بخواهید بدانید کافی است یک کلیک کنید.

امروزه به‌طور مداوم افراد بیشتری به اینترنت به عنوان

مرجعی برای اطلاعات تجاری می‌نگرند. سرمایه‌گذاران منفرد در حال انتقال از مرحله "خدمات دلالتی سهام" به "حساب‌های تجاری مبتنی بر وب" هستند. سایت‌هایی نظیر Yahoo! Finance, Qvicken.Com و Mottey Fool در کنار وب سایت‌های

شرکت‌ها مجموعه‌ای ارزشمند از اطلاعات بر خط مالی را برای این قبیل سرمایه‌گذاران فراهم آورده‌اند. حسابداران، هم در نقش کاربران این قبیل اطلاعات و هم در نقش پدید آورندگان آن، دیگر بیش از این قادر نخواهند بود تا نقش اینترنت را به عنوان

یک ابزار یا رسانه گزارشگری مالی نادیده بگیرند.

همه شرکت‌کنندگان در همایش فناوری‌های برتر سال ۲۰۰۲ که از طرف انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) برگزار شد، گزارشدهی مالی و تجاری را مهم‌ترین

موضوعات مرتبط با فناوری پیش روی حرفه حسابداری دانستند.

برای تعیین جایگاه و موقعیت گزارشدهی تحت وب، اقدام به بررسی وب سایت‌های ۱۰۰ شرکت برتر فورچون در سه نقطه تاریخی ژوئن ۱۹۹۹، ژانویه ۲۰۰۱ و

ژوئن سال ۲۰۰۳ کردیم. برپایه این مشاهدات، براین باوریم که گزارشدهی تحت وب می‌تواند:

● تناوب و مقدار افشای اطلاعات مالی و غیرمالی را افزایش دهد.

● تامین‌کننده الزامات قانونی و مقررات باشد.

● هزینه‌های مربوط، ارتباطات کاغذی را کاهش دهد

● مستج به اعمال وجوه تازه‌ای از گزارشدهی صوتی و تصویری شود، و موجب بروز موضوعات حقوقی و قانونی تازه‌ای شود.

افزایش تناوب افشای اطلاعات

شرکت‌ها به‌طور سنتی نتایج عملیات خود را به صورت فصلی در اختیار سرمایه‌گذاران قرار می‌داده‌اند. اما همان‌طور که رئیس AICPA خطاب به یکی از کمیته‌های سنا در سال ۲۰۰۰ گفت: "رژیم گزارشدهی سالانه و فصلی نه تنها روز به روز بی‌مصرف‌تر می‌شود بلکه تدریجاً به یک دایناسور یا موجودی تبدیل می‌شود که تناسبی با فضای زندگی امروز ما ندارد." ما نیز با این گفته موافقیم.

از آنجا که عملیات تجاری امروزه آهنگ سریعی دارد و تناوب چرخه‌های آن در دوره سایر کوتاه‌تر از یک فصل واقع می‌شود، پس چرا نباید دوره گزارشدهی مالی نیز کوتاه‌تر شود؟ با بهره‌گیری از اینترنت این کار عملی است. علاوه براین، امروزه سرمایه‌گذاران نیز متقاضی اطلاعات به‌موقع‌تر و گزارشدهی‌های بیشتر و در دوره‌های کوتاه‌تری هستند، چیزی مثل قیمت‌های لحظه‌ای سهام روی اینترنت. شاید به زبان ساده بتوان گفت در چنین وضعیتی مثلاً می‌توان انتشار روزانه درآمد

یا سایر شاخص‌های عملکرد شرکت‌ها را روی وب سایتشان انتظار داشت.

قانون سارینز - اکسلی مصوب سال ۲۰۰۲، افشای به هنگام را الزامی می‌سازد. مقرر شده است که هر واحد تجاری "باید برای جامعه بر یک مبنای سریع و جاری این قبیل اطلاعات اضافی را با عنایت به تغییرات عمده در عملیات یا وضعیت مالی، افشا کند... این افشا می‌تواند شامل روندها و اطلاعات کیفی و ارائه گرافیک (تصویری) باشد." این درخواست مستلزم انتقال از وضعیت "افشای دوره‌ای" فعلی به "افشای به هنگام" برای تمام اطلاعات مالی و غیرمالی مربوط است.

برخی از شرکت‌ها بیش از این نیز به گزارشدهی مبتنی بر وب روی آورده‌اند. شرکت‌هایی مثل شرکت سیستم‌سیکو به این معروف شده که حسابهایش را ظرف کمتر از یک روز می‌بندد. این شرکت در طول سال ۲۰۰۳، موفق شد سود سه ماهه سوم را فقط ۷ روز پس از پایان فصل روی اینترنت بفرستد. اما این نوع گزارشدهی روی اینترنت، انسان را همچنان به یاد همان گزارشدهی‌های فصلی کاغذی می‌اندازد. در حالی که سیستم این شرکت توانایی گزارشدهی روزانه را هم دارد، اما شرکت هنوز در زمینه گزارشدهی خارجی در خود آمادگی لازم را ایجاد نکرده است.

سایر شرکت‌ها به کندی در حال حرکت به سمت گزارشدهی با تناوب بیشتر هستند. در شماره ۱۵ می سال ۲۰۰۰ نشریه Investor Relations Business، مدیر سایت شرکت بریتیش پترولیوم (BP) از طراحی مجدد سایت شرکت خبر داد و گفت: "به دنبال ایجاد یک سیستم گزارشدهی زنده هستیم که بطور مداوم به روزرسانی می‌شود. ما بحث‌های فلسفی

طولانی در باب گزارشدهی به هنگام داشته‌ایم. گرچه ما نتوانسته‌ایم گزارشدهی به هنگام سرراستی را شروع کنیم اما از هر زمان دیگر بیشتر به آن نزدیک شده‌ایم"

در سایت‌های JCPenney و Amazon.com مثال‌های دیگری از این موضوع به چشم می‌خورد. در سایت JCPenney ارقام مربوط به فروش‌های ماهانه، گزارش می‌شود و سایت شرکت Amazon.com به مفهوم گزارشدهی به هنگام نزدیک‌تر شده است. سایت آمازون در فروش‌های فوق‌العاده‌ای که به مناسبت تعطیلات انجام می‌شود لحظه به لحظه تعداد سفارشات مشتریان را نشان می‌دهد. گرچه آمازون خود از اینکه این ارقام نشانه‌ای از وضعیت مالی باشد پرهیز دارد اما تحلیلگران مالی استنباط‌های خود را از چنین ارقامی خواهند داشت.

افزایش مقدار افشای اطلاعات

تاکنون هم شاهد افزایشی قابل ملاحظه در مقدار گزارشدهی مالی از طریق اینترنت بوده‌ایم. براین اساس مشاهدات ما در تاریخ‌های ژوئن ۹۹، ژانویه ۲۰۰۱ و ژوئن ۲۰۰۳ شرکت‌هایی که صورت‌های مالی خود را در وب سایت‌هایشان قرار داده‌اند به ترتیب ۵۴/۳ درصد، درصد ۹۷/۹ درصد و ۱۰۰ درصد بوده است. میانگین تعداد سال‌هایی که صورت‌های مالی آن سال‌ها در وب سایت قرار گرفته نیز به ترتیب ۱/۹۸، ۳/۲۱ و ۵/۱۸ سال برای آن سه نقطه زمانی مورد اشاره، بوده است. وال - مارت بیشترین تعداد صورت مالی یعنی صورت‌های مالی مربوط به ۳۲ سال مختلف را در ژوئن ۲۰۰۳ روی سایت خود داد. در مورد گزارش‌های فصلی موجود در ۱۳ سایت شرکت‌ها نیز چنین روندی قابل

مشاهده بود. این سطح از گزارشدهی مبتنی بر وب محدود به شرکت‌های بزرگ و عمده نمی‌شود، یک مشاهده اولیه نشان داد که بیش از ۳۶۰۰ شرکت گزارش‌های مختلف از قبیل صورت‌های مالی، ارقام پیش‌بینی شده و حتی گزارش‌های ۱۰K خود را روی سایت‌هایشان گذاشته‌اند (برای این منظور به سایت <http://www.prars.com> مراجعه کنید).

طبیعی است که انتظار داشته باشیم تناوب گزارشدهی و افشا منتج به اطلاعات بیشتر می‌شود، با این حال پیش‌بینی می‌کنیم که مقدار افشای اطلاعات، حتی به فرض ناکام ماندن گزارشدهی به هنگام، افزایش یابد. مطالعات جدید نشان می‌دهد که شرکت‌های سرمایه‌گذاری خواهان افشای اطلاعات بیشتری - چه مالی، چه غیرمالی - نسبت به آنچه در صورت‌های مالی سالانه افشا می‌شود، هستند. زیرا اطلاعات صورت‌های مالی براساس الزامات نهادهای قانونی منتشر می‌شود. به عنوان مثال، همان طور که در شماره آوریل ۱۹۹۹ نشریه Strategic Finance گزارش شده بود یک بررسی تحلیلی در جامعه تحلیلگران مالی نشان می‌داد بیش از ۸۵ درصد آنها اظهار کرده بودند که مایل به دریافت اطلاعات بیشتری در مورد ریسک‌های کلیدی و عدم اطمینان‌های مربوط به شرکت‌ها و هم چنین میعان و انعطاف‌پذیری مالی آنها، راهبرد رقابتی واحدهای عمده تجاری، و شناخت راهبرد شرکت‌ها هستند. در هماهنگی با دیدگاه تحلیلگرهای مالی، کمیته ویژه AICPA در زمینه گزارشگری مالی موسوم به کمیته جنکینز نیز در کنار سایر موارد به موضوع نارسایی‌های موجود در زمینه گزارشگری اطلاعات غیرمالی شرکت‌ها اشاره کرده بود. افشای اطلاعات واحدهای

عملیاتی معین نباید توسط هیئت استانداردهای حسابداری مالی (FASB) الزامی شود و باید از گزارشدهی در فرم ۱۰K و صورت‌های مالی سالانه کنار گذاشته شود. با این وجود، اینترنت رسانه‌ای ایده‌آل و مطلوب برای انتقال این قبیل اطلاعات است (که الزام قانونی برای انتشار آن وجود ندارد).

به عنوان مثال، شرکت اینتل در سایت خود تغییرات قیمت تراشه‌های پنتیوم را در طول یک ماه گذشته، افشا و انتظارات خود برای درآمد و حاشیه سود مربوطه را در فصل آتسی و هم چنین در زمینه سرمایه‌گذاری، در فناوری‌های نو و یا شرکت‌های جدید نیز اطلاعاتی را ارائه می‌کرد.

تطابق با الزامات قانونی

صرف انتقال اطلاعات شرکت روی وب سایت نمی‌تواند جایگزین انتشار عمومی اطلاعات باشد. این عقیده SEC است. با این حال ما براین باوریم که نظر SEC هم تغییر خواهد کرد. در انتهای سال ۲۰۰۲، براساس برآورد نشریات تخصصی صنعت کامپیوتر، بیش از ۱۶۰ میلیون کاربر اینترنت در آمریکا وجود داشته است. و برخی تخمین می‌زنند که بیش از ۳۵ میلیون نفر دست به کار مراودات تجاری برخط در پایان سال ۲۰۰۳ بوده‌اند که همگی مستلزم دسترسی به اینترنت است. این ارقام به روشنی نشان‌دهنده توان روبه رشد شبکه‌ها برای پخش اطلاعات است.

به گفته مدیر انجمن روابط سرمایه‌گذاری ملی در ژوئن ۲۰۰۱: ما خیلی هم با زمانی که SEC مجوز انتشار اطلاعات و اخبار از طریق وب را با بکارگیری فناوری‌های نو برای آگاه ساختن کامل

سرمایه‌گذاران و به کارگیری رسانه جدید برای افشای کامل و منصفانه اطلاعات به جای رسانه‌های قدیمی بدهد، فاصله نداریم. شرکت‌ها تدریجاً به گزارشدهی تحت وب، حداقل به عنوان تامین‌کننده بخشی از الزامات قانونی گزارشدهی روی آورده‌اند. که شرکت‌ها را ملزم به افشای اطلاعات برای عموم جامعه و نه فقط افراد خاص و سرمایه‌گذاران حرفه‌ای می‌کند، با این کار عملاً فاصله میان حرفه‌ای‌ها و سرمایه‌گذاران منفرد طی می‌شود.

برخی براین باورند که گزارشدهی در محیط جدید سبب افزایش مداوم اهمیت تلاش‌هایی می‌شود که در راستای اطمینان از دسترسی عادلانه و به موقع همه سرمایه‌گذاران به اطلاعات، انجام می‌شود. یکی از الزامات قانونی دسترسی همه به امکان مذاکره با تحلیلگران سرمایه‌گذاری است. پخش اطلاعات از طریق وب، راه حلی برای این موضوع است. در این سیستم هرکس می‌تواند به وب متصل شده و اطلاعات را بشنود. در مقاله‌ای در ژوئن ۲۰۰۳ مجله Journal of Accountancy آمده است که سیستم‌های پخش اطلاعاتی (Webcastها) دارند جای خود را باز می‌کنند و مورد اقبال عموم قرار می‌گیرند. این Webcastها از دو جهت متضمن منافع شرکت هستند. اولاً همه اطلاعات فوراً در اختیار کلیه طرف‌های ذی‌نفع قرار می‌گیرد و ثانیاً، اگر اطلاعات حساس یا نامناسبی در طول اتصال به صورت ناخواسته افشا شود، در سایت آرشیو (بایگانی) و به صورتی وسیع منتشر می‌شود.

کاهش اتکا به ارتباط کاغذی

هزینه چاپ و ارسال هر نسخه از صورت‌های مالی به طور متوسط حدود ۱۰

قابل دستکاری و انجام عملیات مختلف باشد.

این رویه با ظهور "زبان گزارشگری مالی توسعه پذیر" یا XBRL به عنوان یک استاندارد تازه مبتنی بر XML برای ارائه اطلاعات مالی تحت وب، گسترش خواهد یافت.

این زبان تازه الکترونیک به کاربران امکان می دهد تا به صورتی مطمئن، اطلاعات مربوط به صورت های مالی شرکت های گوناگون را استخراج کرده و با استفاده از ارقامی که از صورت های مالی مختلف به دست می آورند نسبت به مقایسه و تحلیل این داده ها اقدام نمایند.

به کارگیری رسانه های جدید برای گزارشگری

با افزایش پهنای باندهای مخابراتی، شرکت ها نیز اقدام به تعاملی تر کردن فضای وب سایت های خود اقدام می کرده اند. تعامل بیشتر و آسان تر با سرمایه گذاران، امکان دریافت سریع تر بازخوردهای کاربران و تنوع بیشتر در ارائه اطلاعات و دور شدن از فضای ارائه اطلاعات غیرپویا در قالب صفحات ابر متن یا HTML را فراهم می آورد. این تعامل باید سبب انتقال هر چه بیشتر کنترل به دست سرمایه گذار (کاربر) شود و به آنها اجازه دهد تا نسبت به تغییر شکل گزارش ها به سلیقه خود و مدیریت اطلاعات مورد ارائه به آنها، اقدام کنند.

همان طور که پیش از این هم اشاره شد، شرکت ها از مدتی پیش نسبت به استفاده از فناوری وب برای تعامل میان سرمایه گذاران و تحلیلگران مالی از طریق Webcast اقدام کرده اند اما پخش جلسات مجمع یا سایر جلسات عمومی سهامداران در آینده از طریق وب، می تواند به یک تعامل زنده

اطلاعات مزبور را دریافت کرده است. برای تامین چنین خواسته هایی شرکت ها می توانند رضایت یک سهامدار را از طریق سایت "روابط با سرمایه گذاران" جلب کنند (IBM هم اینک این کار را انجام می دهد) و می توانند رسیدی حاکی از تحویل صورت های مالی یا سایر اطلاعات را از طریق پست الکترونیک دریافت کرده یا نسبت به اخذ یک تاییدیه از طریق پست الکترونیک که حاکی از دریافت مستندات توسط طرف مقابل است، اقدام نمایند.

اطلاعات و داده های بیشتر برای برداشت از سایت و تحلیل های سرمایه گذار

دسترسی به اطلاعات موجود در وب سایت یک شرکت و استفاده از آن برای سرمایه گذاران بسیار آسان تر از هر راه دیگری است زیرا شرکت ها این قبیل اطلاعات را در قالب هایی ارائه می کنند که کاربرنهایی می تواند به سادگی آنها را در محیط یک صفحه گسترده پیاده کرده و حتی دستکاری کنند. بسیاری از شرکت های مجموعه صد شرکت برتر مجله فورچون هم صورت های مالی سنتی و هم سایر اطلاعات عملیاتی را در قالب های قابل پیاده کردن توسط کاربر، فراهم می آورند. مثلاً یکی از شرکت ها، صورت های مالی تلفیقی را در قالب فایل های نرم افزار معروف Excel، برای سال های مختلف در اختیار کاربران گذارده است.

در قلمرو اطلاعات غیرمالی نیز شرکت هایی مثل جنرال موتورز به صورت ماهانه داده های مربوط به تحویل محصولات و هم چنین جداول تولیدات خود را به صورتی که قابل پیاده شدن در نرم افزار Excel باشد در اختیار کاربران می گذارند تا پس از پیاده شدن به سهولت

دلار برآورد می شود. به همین دلیل پیش بینی می شود که شرکت ها تدریجاً روابط کاغذی خود با سرمایه گذاران را به صورت ارتباط الکترونیک درخواهند آورد. یکی از مدیران آمازون می گوید: نگاهداری اطلاعات به صورت برخط از دو جنبه اقتصادی و محیطی مزیت دارد. اولاً اطلاعات به صورت آماده در دسترس همه مردم قرار می گیرد و از طرف دیگر نیازی به پست کردن یا چاپ کردن یک نسخه کاغذی از اطلاعات وجود ندارد. به نظر می رسد که شرکت ها خود متوجه این قبیل مزیت ها شده اند و از گزینه تازه ایجاد رابطه اطلاعاتی با طرف های ذی نفع بهره برده اند. مثلاً شرکت معروف FedEx به شکلی وسیع به گزارشدهی تحت وب روی آورده است و ارسال خودکار گزارش های مالی سالانه کاغذی را حذف کرده است. در صورتی که شما به دریافت نسخه کاغذی صورت های مالی تمایل داشته باشید چاره ای جز درخواست مستقیم آن ندارید. براساس شواهد موجود شرکت ها به طور سنتی دونسخه از گزارش های مالی سالانه (صورت های مالی) را به ازاء هر سهامدار منتشر می کرده اند با توسعه گزارشدهی تحت وب، تعداد و تیراژ این قبیل صورت های مالی کاغذی رو به کاهش گذارده است.

برپایه نظر SEC، "ارائه اطلاعات از طریق یک رسانه الکترونیک تامین کننده الزامات قوانین فدرال در زمینه ارائه اطلاعات می باشد." هر شرکت می تواند صورت های مالی خود را از طریق پست الکترونیک برای سهامداران ارسال کند اگر (۱) سرمایه گذار خود راضی به دریافت اطلاعات از این طریق باشد و (۲) شرکت بتواند ثابت کند که سرمایه گذار واقعاً

صوتی - تصویری منجر شود.

کسی چه می‌داند، شاید در آینده ارتباط صوتی - تصویری، برگزاری جلسات مجازی و چیزهایی شبیه ویدئو کنفرانس‌ها بتواند از حجم سفرهای غیرضروری بکاهد. تغییر رسانه گزارشگری هم چنین می‌تواند براین نیز اثر داشته باشد. چگونه شرکت صورت‌های مالی سالانه خود را ارائه کند. شرکت‌ها از این پس می‌توانند تصاویری از مجمع عمومی شرکت، پیام صوتی مدیرعامل شرکت، و صورت‌های مالی قابل دستکاری شکلی را در وب سایت خود قرار دهند. با این فناوری جدید شرکت‌ها همچنین قادر به ارائه بایگانی‌های صوتی و تصویری برای کسانی خواهند بود که نتوانسته‌اند از پخش زنده اطلاعات و تصاویر استفاده کنند.

موضوعات تازه حقوقی

به مجرد استفاده شرکت‌ها از روش‌های تازه گزارشگری تحت وب، برخی معضلات حقوقی نیز بروز خواهد کرد. به عنوان یک نمونه، شرکت‌ها باید بسیار مراقب اتصالات موجود در صفحات وب خود باشند (منظور نقاط اتصال است که کاربر با مشاهده آنها در صفحات وب شرکت از طریق آن به وب سایت‌ها یا صفحات دیگر موجود در شبکه وصل می‌شود). به عنوان مثال برقراری یک نقطه اتصال با یک تحلیلگر خاص مالی در صفحات وبی شرکت می‌تواند به معنای "پیشنهاد دادن یا عرضه کردن نظر همان تحلیل‌گر" به کاربر تلقی شود. کمیسیون بورس و اوراق بهادار آمریکا (SEC) به عنوان مرجع قوانین مربوط به گزارشدهی مالی در بحث مربوط به "استفاده از رسانه الکترونیک برای ارائه اطلاعات" مقرر می‌دارد که: "دسترسی

سریع و مستقیم به گزارش‌های تحقیقی [یک تحلیلگر خاص] می‌تواند به معنی ارائه همین نقطه نظرات در قالب کاغذی و در همان پاکتی باشد که برای ارسال صورت‌های مالی سنتی کاغذی مورد استفاده قرار می‌گرفت." هر شرکت از طریق ارائه مستقیم اطلاعات در سایت "روابط سرمایه‌گذاران" می‌تواند کنترل خود را بر آنچه سرمایه‌گذاران برداشت می‌کنند افزایش داده و در همان حال تصور سرمایه‌گذاران مبنی بر آنکه مدیریت شرکت اطلاعاتی را دارد که منتشر نکرده کاهش دهد.

موضوع ادعای حقوقی یک حسابرس در ارتباط با اطلاعات منتشره در سایت‌های الکترونیک چه می‌شود؟ براساس نظر AICPA درباره‌ی موضوع "سایر اطلاعات همراه با مستندات مشتمل بر صورت‌های مالی حسابرسی شده"، حسابرسان ملزم به خواندن اطلاعات موجود در سایت شرکت‌ها یا توجه به سازگاری یا پایداری چنین اطلاعاتی نیستند. مقررات AICPA به موضوع خدمات مرتبط با اطلاعات موجود در وب سایت شرکت‌ها معطوف نمی‌باشد بنابراین AICPA کلاً موضوع گزارشگری مالی تحت وب را مشمول مقررات خاصی نکرده است. اما برطبق یک نظرخواهی که انجمن حسابداران رسمی ایلی‌نویز به عمل آورده، اکثر پاسخ‌دهندگان براین باور بوده‌اند که یک حسابرس مستقل (CPA) باید مسئولیت صورت‌های مالی منتشره شده به صورت الکترونیک را تقبل کند. پیش از آن که حسابرسان مستقل ملزم به تایید هرگونه گزارشدهی برخلاف مدیران شوند، نمی‌توان انتظار داشت که سرمایه‌گذاران مدعی موضوع عدم سازگاری و ثبات میان ارقام صورت‌های مالی موجود

در گزارشگری کاغذی و اینترنتی شوند.

باید برموج فناوری نوین سوار شویم

پیش‌بینی آنچه در آینده رخ می‌دهد، همیشه با مخاطراتی همراه است و شما ممکن است با آنچه که در این مقاله گفته شد و وصفی که از آینده در ارتباط با گزارشگری تحت وب ترسیم کردیم، موافق نباشید. اما همان طور که در گذشته نیز شاهد بوده‌ایم، سرمایه‌گذاران و سایر طرف‌های ذی‌نفع در امر ارائه اطلاعات براینترنت تکیه می‌کنند. به جای آنکه چشم خود را برموج رو به گسترش گزارشگری مالی تحت وب ببینید، باید به طور جدی درباره‌ی چگونگی عمل در همین عرصه بیندیشید و نقش آینده‌ی آن را در محیط گزارشگری مالی شرکت خود پیدا کنید.

منبع:

Strategic Finance, Sep. 2003.

تسلیت

جناب آقای مجید محمدی
عضو محترم

بدین وسیله مصیبت وارده را به شما تسلیت گفته و از خداوند متعال برای آن مرحوم طلب رحمت و برای جناب عالی و بازماندگانش صبر جزیل مسئلت می‌نمائیم.

انجمن حسابداران خبره ایران